

LORNA BYRNEOVÁ

*Môj strážny anjel,
môj najlepší
priateľ*

ajka

Sedem príbehov pre deti

s ilustráciami

AIDEEN BYRNEOVEJ

MÔJ STRÁŽNY ANJEL,
MÔJ NAJLEPŠÍ PRIATEL

Original title: My Guardian Angel, My Best Friend
Copyright © Lorna Byrne and Aileen Byrne 2020
Translation © 2021 by Štefan Kočiš
Slovak edition © 2021 by IKAR, a.s.

Všetky práva sú vyhradené. Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie reprodukovat', ukladať do informačných systémov ani prenášať akýmkoľvek spôsobom v žiadnej podobe – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním, nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Môj strážny anjel, môj najlepší priateľ
Lorna Byrneová
Z anglického originálu My Guardian Angel, My Best Friend
(Coronet, Londýn, 2020)
preložil Štefan Kočiš.
Redigovala Adriana Bolyová.
Korigoval Radoslav Kadnár.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a. s. - AJNA, Bratislava
v roku 2021 ako svoju 6 956. publikáciu.
Prvé vydanie.
Sadzba a zalomenie do strán Hedviga Harvánková.
Návrh obálky s použitím ilustrácie Aileen Byrneovej:
Juraj Šramko.
Tlač TBB, a. s., Banská Bystrica

ISBN 978-80-551-7960-5

Lorna Byrneová

MÔJ STRÁŽNY
ANJEL, MÔJ NAJLEPŠÍ
PRIATEĽ

Sedem príbehov pre deti

ilustrovala
Aideen Byrneová

Táto kniha je určená pre všetky deti na svete,
ktoré počujú šepkanie svojho strážneho anjela.

O B S A H

Úvod	8
Jakub a Rebeka	17
1. Lúčny koník	19
2. Záhradná čajová párty	25
3. Ide sa nakupovať	33
4. Kde je Mojko?	38
Jurko	53
1. Nemohli by sme mať domáce zvieratko?	55
2. Nový priateľ	63
3. Stretnutie s pani Vierou	66
4. Niečo nie je v poriadku	72
Tomáš	83
Zuzka	99

MÔJ STRÁŽNY ANJEL, MÔJ NAJLEPŠÍ PRIATEL

Emka	113
1. V škole	115
2. Maľovanie dverí	127
3. Tanečná trieda pani Júlie	143
4. Tanečná šou	154
Cyril	165
1. Cyril na školskom výlete	167
2. Cyril rozmýšľa o športovaní	172
3. Cyril v športovom klube	182
4. Cyril fandí svojmu družstvu	192
5. Príprava na preteky	198
6. Cyrilove prvé preteky	208
Miloš a jeho priatelia	219
1. O čom rozmýšľa Miloš	221
2. Príprava na sobotu	234
3. Darček prírode	244
4. Všetci pomáhajú	252
5. Prišli Vianoce	260
Podakovanie	267
O autorke a ilustrátorke	270

Ú V O D

Aideen Byrneová

Milí čitatelia (a rodičia čitateľov),

mnohí z vás, ktorí budú čítať túto knihu, si už prečítali niektoré alebo všetky knihy, ktoré napísala Lorna Byrneová. Na týchto stranách sa budete so mnou stretávať pod menom Megan, Lornino najmladšie dieťa. Mama ma požiadala, aby som napísala úvod do tejto knihy pre deti a aby som ju ilustrovala. V úvode oslovujem mamu jej menom Lorna. Chcem o nej hovoriť tak, aby každý videl, čo znamená pre mňa aj pre vás všetkých. Povedala mi, že anjeli vrátane môjho strážneho anjela ju požiadali, aby som to urobila ja, pretože som v neho verila celý život. Vo svete, kde sa takým veciam často vysmievajú, Lorna mi dovolila, aby som si túto vieru zachovala.

To je aj hlavný cieľ tejto knihy – pripomenúť deťom, že majú strážneho anjela a pomôcť im ostať v spojení so svojou duchovnou stránkou. Lorna vždy bola úžasným

duchovným zdrojom a sprievodcom (ako aj mamou, so všetkým, čo k tomu náleží) nielen pre mňa, ale aj pre mnohých ľudí na celom svete. Som vďačná, že sa môžem podeliť aspoň o časť múdrosti, ktorú som od nej dostala ako dieťa. K srdcu mi prirástol najmä príbeh Zuzky – vypočula som si ho veľa rás. Mama mi ho rozprávala často a vždy som ho chcela počuť znova a znova. Teraz som Zuzku pomenovala ako Sedmokrásku.

Tieto príbehy sú pre deti, ktoré sú vedené duchovne, ale aj pre všetky ostatné. Kniha ich vedie k prežívaniu duchovnej stránky života. Nezáleží na tom, čomu veria. Je teda jedno, či ju čítate ako niekto, kto verí v anjelov, alebo kto rád číta o zázračnom svete, v ktorom deti nie sú samy a pomoc je im vždy nablízku, v každom prípade – vitajte.

Pre nás bolo dôležité, aby sme sa pri písaní a ilustrovaní týchto príbehov spojili s vnútorným dieťaťom a podali ich tak, ako ich vidí ono. Tieto príbehy sa v skutočnosti nestali, ale sú inšpirované reálnymi životnými udalosťami. Dúfame, že aj vy v nich nájdete svoje detstvo. Nechceli sme písať knihu o deťoch, ktoré zažili veľké dobrodružstvá (aj keď sú zaujímavé), ale radšej o niečom, čo je blízke skutočnému životu. Každý príbeh je o deťoch, ktoré robia bežné veci a sprevádza ich pritom strážny anjel.

Názov knihy a ilustrácia na obálke vychádzajú zo životného príbehu dvoch detí. K názvu nás inšpiroval chlapec, ktorý sa stal vzácnym priateľom nielen Lorna, ale celej našej rodiny. Lorna sa s ním zoznámila na jednom zo svojich stretnutí. Keď si prečítal jej knihu Anjeli v mojich vlasoch, rodičia ho vzali z nemocnice na jedno takéto stretnutie, lebo ju chcel vidieť osobne. Lorna si ho všimla okamžite. Bolo očividné, že je ťažko chorý a žije vďaka podpore modernej lekárskej techniky. Anjeli jej povedali, aby ho nestavala do stredu pozornosti, no sama nechápala, prečo si tohto chlapca ostatní väčšmi nevšímajú. Keď sa po jej príhovore začala diskusia, chlapec sa postavil a oznámil: „Môj strážny anjel je môj najlepší priateľ.“ Keď to tvrdil a hrdo sa k tomu hlásil, v jeho hlase nebolo počuť neistotu alebo váhanie, ako to bolo v prípade mnohých ďalších. Viem, že v budúcnosti sa Lorna k nemu ešte vráti, ak bude môcť. Nateraz sme si ho uctili názvom tejto knihy. Som rada, že vstúpil do nášho života hoci iba na krátku chvíľu a útechu nachádzam v tom, že je v pokoji s Bohom a so všetkými anjelmi. Podobne ako ten, kto stratil milovaných ľudí a verí, že sú v pokoji Božej blízkosti a niekedy sú pri nás, pomáhajú nám, aj ja vždy cítim, že najviac súcitu potrebujú tí, ktorí tu zostali. Jeho rodine a priateľom odkazujem – milujeme vás.

Ilustrácia na obálke knihy je spomienka na moje detstvo. Ak ste čítali niektoré Lornine knihy, potom viete, že otec mi zomrel, keď som mala štyri roky. Keď bola Lorna v práci a doma neboli ani moji súrodenci, staral sa o mňa ocino (vždy som ho tak volala a asi by nebolo dobré, aby som to teraz zmenila). Po otcovej smrti susedka povedala Lorne, že videla, ako mi otec pomáha pri hojdaní na hojdačke v zadnej záhrade v čase, keď bol veľmi chorý a zostávalo mu už iba niekoľko dní života. Lorna mi povedala, že vie o tom, ako mu jeho strážny anjel pomohol vstať z postele a prísť ku mne. Cítim, že mám právo vzdať otcovi úctu v tejto knihe. Veľa som premýšľala o svojom detstve a veľa večerov sme sa o tom s Lornou rozprávali. K tomuto zážitku som sa vrátila, lebo si myslím, že dospelí sa často pozerajú na deti ako na niekoho, kto nemá strach a má pocit, že je nezničiteľný. Pamätám si detstvo a viem, že to tak vždy nie je. Dúfame, že tieto príbehy vám, deti, pomôžu, aby ste boli odvážne.

ÚVOD

*Aideen vo veku okolo piatich rokov na hojdačke
v zadnej záhrade.*

Poznám veľa rodičov aj iných dospelých, ktorí milujú deti a všetci už dávno chceli, aby Lorna napísala knihu pre deti. Teraz im všetkým chcem povedať, že táto kniha má každému dieťaťu, ktoré ju bude čítať, pripomenúť, že má strážneho anjela. Lorna často hovorila o tom, že všetky menšie deti vidia anjelov, hlavne svojho strážneho anjela. Niekedy sa sama divím, koľkí „imaginárni priatelia“ sú v skutočnosti strážni anjeli. Dnešný spôsob života často ochudobňuje deti o túto duchovnú dimenziu bytia. Rodičia by sa však nemali báť a mali by dovoliť deťom veriť v strážneho anjela. Táto viera by ich mala sprevádzať celým životom

a pomáhať im – tak ako pomáhala aj mne. Keď som bola dieťa, nikdy som nepochybovala o tom, že mám strážneho anjela. Pamätám sa, ako som sa s ním hrala. Dúfam, že táto kniha pomôže deťom, aby rozpoznali prítomnosť anjela a nezabudli naňho. A možno podobne zapôsobí aj na dospelých. Spiritualita nám prináša silu, ktorú v živote tak potrebujeme.

Ďalšia okolnosť, na ktorú by som vás chcela upozorniť, je Lornina dyslexia. Vždy ostanem v úžase, keď si uvedomím, ako mohla napísať toľko krásnych kníh, ktoré sa stali bestsellermi napriek tomu, že trpela dyslexiou a tak krátko chodila do školy. Ak si z tejto knihy neodnesiete nič iné, oceňte aspoň skutočnosť, že ju napísala žena s problémami v učení, ktorá navštevovala školu len niekoľko rokov. Vieme, že pri realizovaní snov nám v ceste stojí veľa vnútorných i vonkajších prekážok a že zmysluplný život je plný radosti a lásky. Dúfam, že táto kniha vám pomôže uvidieť svetlo nádeje pred vami.

Veľmi som sa bála vlastnej zraniteľnosti, ktorú odhalím pri písaní tohto úvodu a ilustrovaní týchto príbehov. Čiastočne to spôsobila skutočnosť, že som sa to všetko snažila stihnúť popri hlavnom zamestnaní, navyše uprostred pandémie, a prispela k tomu aj neistota a úzkosť z prezentácie vlastnej práce na verejnosti.

Pomohla mi Lorna, keď mi pripomenula, že mám do svojho umenia vložiť srdce – v záujme detí. Pamätám sa, ako ma šikanovali. Pamätám sa, akú som mala trému, keď som mala vystúpiť ako tanečnica na javisku. Viem, aké to je byť chorá a osamotená (celkom iný zážitok, aký mala Zuzka) a snažím sa ďakovať za všetko dobré každý deň. Pamätám sa, ako som sa bála o mamu, a zoznam toho, čo na stranách tejto knihy poznávam a spájam so sebou, pokračuje.

Nikdy som nemala rada detské príbehy. Odmala som čítala knihy pre dospelých. Štasti preto, lebo som bola v čítaní veľmi dobrá a aj preto, lebo v príbehoch detí som nikdy nenašla seba. Dúfam, že táto kniha sa zaradí k rastúcemu počtu detských príbehov, ktoré deti povzbudzujú, rozvíjajú a čerpajú z ich reálneho života.

Strážneho anjela každého dieťaťa v tejto knihe som chcela zobrazit' hodnoverne. Myslím, že robíme chybu, keď si anjelov predstavujeme, ako ich vidíme na tradičných vyobrazeniach. Určite to poznáte. Lorna opisuje anjelov, ktorí kvôli nám prijímajú ľudskú podobu. Podľa mňa, keď dieťa vidí svojho strážneho anjela, často sa mu zjaví ako ľudská bytosť. Možno má pestrofarebné oblečenie, zaujímavý účes... možno krídla, aby to bolo zábavnejšie. Povedala mi, že svojím vzhľadom odrážajú niečo, čo potrebujeme. Ak potre-

bujeme silu (duševnú alebo fyzickú), náš strážny anjel môže vyzeráť ako bojovník. Ak sa potrebujeme spojiť so svojou ženskou alebo mužskou stránkou, anjel môže zvýrazniť to, čo potrebujeme najväčšmi. Náš strážny anjel niekedy prijíma tvar, ktorý nám pripomína, čo musíme akceptovať – a pracovať na tom. Lorna mi hovorí, že ten môj sa často tvári, akoby si vytrhával vlasy... a viem, že sa musím zdokonaľiť v sústredení sa na prítomnosť a nedovoliť, aby ma v ťažkých dňoch premohla úzkosť a panika.

Dúfam, že som bola duchovne inšpirovaná a že sa v týchto obrazoch odráža moje srdce. Snažila som sa čo najlepšie vizualizovať strážneho anjela každého dieťaťa a potom vložiť jeho podstatu do ilustrácií pravdivo a reálne. Moja umelecká práca pre mňa bola vždy čímsi vzácnym. Mám pocit, akoby som z hniezda vypustila vtáča na jeho prvý let. Dúfam, že vám prinesie radosť.

S láskou,
Aideen

J A K U B A R E B E K A

1. Lúčny koník	19
2. Záhradná čajová párty	25
3. Nákupy	33
4. Kde je Mojko?	38

LÚČNY KONÍK

Jakub bol práve vonku v sade a rozprával sa so svojím strážnym anjelom. Nohami šúchal po tráve, všetky lúčne koníky vyskakovali do vzduchu a niektoré pristávali na jeho rukách, iné na nohaviciach. Zabával sa na tom, smial sa, napodobňoval koníky tak, že skákal ako oni a volal na strážneho anjela: „Páči sa mi tvoje meno, lebo sa mi páčia aj lúčne koníky.“

Jeho strážny anjel mu zašepkal do ucha: „Páči sa mi, keď ma voláš Lúčny koník, Jakub.“

V tej chvíli slnko zasvietilo pomedzi konáre stromov na trávu ešte jasnejšie. Jakub sa zastavil a pozeral sa na koníka, ktorý mu sadol na ruku. Slnko mu svietilo priamo do očí, preto ich musel prižmúriť a vtedy v kútiku oka zazrel svojho strážneho anjela oblečeného v smaragdovo zelených farbách. Vyzeral ako chlapec. Jakub sa rýchlo otočil, aby mohol oči celkom otvoriť. Myslel si, že uvidí anjela jasnejšie, no práve vtedy slnko zašlo za mrak. Bol sklamaný. Nevidel už z anjela ani kúsok.

„Nikdy som si nemyslel, že vyzeráš ako chlapec s dlhými žltými vlasmi,“ povedal anjelovi a ostal stáť

vo vysokej tráve. Položil si ruku na ústa a od vzrušenia sa potichu zachichotal.

Anjel mu odpovedal: „Anjeli nie sú ani chlapci, ani dievčatá, no vedel som, že sa ti budem páčiť ako chlapec.“

Jakub na to povedal: „Áno, ďakujem ti, že si mi dovolil, aby som ťa mohol vidieť, Lúčny koník.“

„Za málo,“ odvetil anjel. „Volá ťa tvoja mama a tvoja sestrička je už hore.“

„Ach, škoda,“ ozval sa Jakub sklamane. „Myslel som, že budem mať trochu viac času sám pre seba.“

„Nikdy nie si sám, Jakub. Ja som vždy s tebou.“

„Viem, Lúčny koník,“ súhlasil Jakub, „ale aspoň ma stále neotravuješ, ako to robí moja sestra.“

„Buď dobrý na svoju malú sestričku Rebeku,“ pošepkal mu zasa anjel do ucha.

„Som na ňu vždy dobrý. Mám ju veľmi rád, no je to taká otrava. Chce všetko, čo mám ja,“ sťažoval sa Jakub.

Vtedy mu anjel zasa zašepkal do ucha: „Volá ťa tvoja mama.“

Jakub sa rozbehol po vysokej tráve a vyšiel cez bránu von zo záhrady.

„Počkaj, zastav sa a zamkni bránu,“ upozornil ho anjel. „Musíš dávať pozor, aby tvoja sestrička nevyšla von.“

„Ďakujem ti,“ pošepkal ticho Jakub, zamkol bránu a vbehol do domu.

Ešte bol len vo dverách, keď jeho sestrička začala volať: „Kde si bol? Hľadala som ťa, Jakub.“ Objala ho a opakovala: „Naozaj som ťa hľadala.“

Jakubovi napadlo, že svojej malej sestričke radšej nepovie, že bol v záhrade a rozprával sa so svojím strážnym anjelom Lúčnym koníkom. Namiesto toho vybral z vrecka malú hračku z lega a povedal jej, že sa s ňou hral pri plote. Rebeka vystrela ruku, že si ju zoberie, no Jakub si hračku zdvihol vysoko a povedal: „Nedám ti ju, je moja. Ty máš tam svoje lego.“ No Rebeka sa naňho milo usmiala, pozrela sa naňho svojimi peknými očami a žobronila: „Prosím, prosím.“ Nakoniec to Jakub vzdal a podal jej svoje lego. Páčilo sa mu, keď ju videl veselú a usmiateu.

Na druhý deň si Jakub vzal farebné ceruzky a papier a sadol si v kuchyni za stôl. Začal si kresliť – robil to veľmi rád. No len čo to Rebeka zbadala, prišla k nemu a začala sa šplhať na stoličku. Chcela si vziať jeho pastelky i papier, na ktorý si Jakub niečo kreslil. Vtedy prišla k stolu mama a povedala: „Rebeka, zober si svoju ceruzku a papier.“

Ale Rebeka trvala na svojom a začala nariekať: „Nie, chcem Jakubovu. Jeho je lepšia ako moja.“

Vtedy mama poprosila Jakuba: „Vieš čo, Jakub, aby tu bol pokoj, mohol by si dať Rebeke svoj papier a pastelky a zober si jej ceruzku.“

Pozrel sa na mamu a so smútkom na tvári povedal: „Ale mama, to nie je fér.“

A v tej chvíli mu jeho strážny anjel zašepkal do ucha: „Urob, čo ti hovorí mama.“

Jakub anjela poslúchol, dal Rebeke svoj papier s obrázkom i s ceruzkami. Zobral si čistý papier a ceruzky, ktoré mu podala mama. Potom sa pozeral, ako počmárala všetko, čo nakreslil.

Strážny anjel mu zašepkal do ucha: „Rebeka tá má rada, Jakub. Ty si jej veľký brat a chce robiť všetko, čo robíš ty. Chce byť taká istá, ako si ty.“

Jakub začal kresliť nový obrázok a v duchu anjelovi odpovedal: „Nechcem, aby Rebeka chcela všetko, čo je moje a aby bola taká ako ja.“

*Rebeka kreslí obrázok, vedľa nej je Jakub
a za ním jeho strážny anjel.*